

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Կէս դար է անցեր այն օրէն ուր ես,
Կամեօս ու սկար տղայ մը լալկան,
Պինդ բռնած ձեռքէն բարի իմ մօրկան
Կը մտնէի ես այս Մանկապարտէզ:

Ժամանակի թաթն՝ կոճ, անկարեկիր,
Ուրա՛ն ծաղիկներ արեւս է փողեր,
Անոնց տեղ ուրա՛ն փուլեր կան հիմա,
Ուրո՛մ պիտի՝ խօսեն զիս մինչեւ ի մահ:

Երջանիկ եմ ես ֆանի կուրծքիս տակ
Սիրսս կը տրոփէ սիրով մ'անյատակ.
Սիրսս կը տրոփէ սէրերով ուժգին,
Զիս կապող մարդոց ու թիւղերին:

Հիմ ընկերներ կը մեկնին, նորերը կու գան,
Գէթ անցեալին պէս ըլլար ապագան.
Իմ խինդն ու վիշտը բաշխող մարդերուն
Սիրսս կը բանամ սիրով մը տնհուն:

Փօրերն այս խանդո՛ւ մէյմէկ վարդ քուրեան,
Կեանքին չբացուած դեռ անցիր մատեան,
Պղտուր աչքերով նորէն կը նային
Օրէ՛ օ՛ր սեւցող մեր այս աշխարհին:

Վիճեմ է կուսակուեր այսօր վերստին
Մտխա ամպահոծ, թուխ հորիզոնին,
Երբ ընթացաւարս, պարսասած ճարին
Չեռնեմ իր կ'երկարէ նոր ժամանողին:

Կու գան ու կ'երթան ճարիններն անվերջ,
Բաժինն՝ անցեալի ճոխ թանգարանին,
Յոյսերով նանիւր, խոհերով ստերջ,
Իրենց ձեռներուն՝ մահուան գերանդին:

Քամին սրընթաց ու վիշապաձայն
Կը բերէ ցուրտ սառած ճիւղիւսին,
Չմտան օրերու մոռալութեան դէմ
Սիրախանձ սրերն անգամ կը մօին:

Մոռանմ անցեալը, գործ իր յուերով,
Դիմենք գալիքին՝ խոխոս, անվեհեր.
Հինին կառչելով, նորէն վախճալով
Շահ ապահովել ցարդ մ'վ է կրցեր:

Բոլոր անոնց՝ որոնց սրին
Վիճեմ է հոսեր, թող Նոռ ճարին
Բերէ իր բոյժն ու բալասան,
Հաւատք ամուր ու անասան:

1988

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

